

VINKO ŽGANEC I ETNOMUZIKOLOGIJA 20. STOLJEĆA

SAŽETAK

Širenjem granica etnomuzikologije i njenom emancipacijom početkom druge polovice prošlog stoljeća pa sve do današnjih dana, važnu ulogu odigaro je niz ličnosti koje su izbile u prvi plan u raznim narodima svojim istraživačkim radom na području tradicionalnih glazbenih manifestacija. Njihov doprinos očitovao se ne samo u odnosu na određeni folklor koji su proučavali nego također i vrijednošću doprinosa koji su dali toj disciplini na međunarodnom nivou.

Svi ti istraživači, bili oni folkloristi s naglaskom na sakupljanju i harmopniziranju glazbenog folklor, ili posvećujući više pažnje teoriji i metodologiji nove nauke, bili su prethodnici na putu koji su pozlatili svojim osobnim doprinosom.

Na tom putu, akademik profesor dr. Vinko Žganec (1880 - 1976) kroz njegovo visoko cijenjeno djelovanje, posebno između četrdesetih i sedamdesetih godina ovog stoljeća, pojavljuje se kao jedan od najvažnijih predstavnika hrvatske etnomuzikologije. U ovom se radu razmatraju:

1. pripremni uvjeti te međunarodni i domaći razvitak etnomuzikološke djelatnosti do sedmog desetljeća 20. stoljeća;
2. pokušaj upoređenja aktivnosti Vinka Žganca s fazama razvoja hrvatske muzikologije, kao i muzikologije ostalih jugoslavenskih naroda;
3. odnos između mnogostranosti proučavanja tradicijske folklorne hrvatske glazbe, morfološke i stilističke strukture građe, te teorijske i metodološke implikacije;
4. karakteristike monofoničnih i polifoničnih izvedbi u zbirkama Vinka Žganca.
5. povezanost s nekim značajkama srednje i južnoevropske suvremene građe.

Sve ove točke koje se odnose na rad Vinka Žganca izgledaju nam kao autentične metodološke odrednice koje bi se možda mogle primijeniti - sa stanovitim prilagodbama - u odnosu na cjelokupnu situaciju u etnomuzikologiji, posebno u ovom dijelu Europe.